

градъ като испроводи за неговъ намѣстникъ Софійскій Попъ Тодора. — Още по-чудно явление са показа въ Скопска-та Епархия. Ненадѣйно безъ да е ставало нѣкое важно неспоразумѣние между население-то и Н. Пр. Г-на Доротей, Екзархия-та доби-ва извѣстие за оставка-та му и за негово-то безъ забава опжтване за Русчукъ за да са види съ тамошния Валия. Какви причини накараха тѣй нечаяно Г-на Доротей да остави Епархия-та си безъ намѣстникъ и до сега останаха неявни. Н. Пр. са вѣрна послѣ у Цариградъ, дѣ-то и престоя цѣла година. Екзархия-та, за да не държи безъ Священноначалникъ тази Епархия, избра ѳ за Митрополитъ Г-на Кирилла — Видинскій намѣстникъ.

На кратко, такава бѣше жалостно-то сѣстояние на тука изложени-тѣ нѣколко Епархии, въ кои-то неспоразумѣния-та въ нѣкои са изравниха, а въ други за жалость продължаватъ и до сега да сѣществуватъ. Читатели-тѣ виждатъ, че екзархийски-тѣ ни работи не отиваха добрѣ, а като владѣяха и въ сама-та Екзархия голѣми недоразумѣния както и поменахме вече, повтаряме че въ Екзархия-та произлизаха тѣзи нерѣдовности само отъ това, защо-то всякой искаше да заповѣдва — на кжсо да рѣчемъ, Н. Блаженство Екзарха, Г-нъ Антимъ I, не бѣше и не е окръженъ отъ миролюбиви сѣвѣтници, та ако и той да искаше да вѣдвори миръ поне въ столица-та, но нѣмаше кой да го слѣдва. Не можемъ да откажемъ, че Цареградски-тѣ Българи не знаяха отъ близо народо-черковни-тѣ ни работи и виждаха убийственни-тѣ разногласия въ Екзария-та камъ кадѣ водятъ, но и тѣ не можаха да хвѣрлятъ сичко друго на страна да станатъ и да спрѣтъ зло-то, а съ хладнокрѣвие-то си поддържаха това недоразумѣние. Наистина направиха постѣпка нѣколцина отъ Цареградски-тѣ Българи, като направатъ тайно едно сѣбрание на 2 Май 1875, въ кое-то засѣдаватъ 11 души и разискватъ за народо-черковни-тѣ ни работи. Но това сѣбрание, както са и случи, не можаше да достигне до нѣщо добро, защо-то бѣше основано на произволъ. Безъ знание-то на народъ-тѣ, на Н. Блаженство, народенъ сѣборъ да сѣбирашъ, ще рѣче беззаконно да постѣпвашъ. Ето защо това сѣбрание са осѣди като беззаконно, не само отъ Екзархийскій-тѣ Сѣвѣтъ, отъ сами-тѣ цареградски Българи, ами и отъ цѣлий-тѣ Български народъ, кой-то доказа съ безчисленни-тѣ си протести до Екзархия-та, че той е буденъ и безъ негова-та воля нищо не трѣбва тайно да са работи.

Послѣ тѣзи приключения, зла вѣсть иде по телеграфъ-тѣ отъ София, че Н. Пр. Г-нъ Ловчанскій Дионисий са поминалъ.